

Κυριακή 16η Ἰουνίου 2024

Τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς
Συνόδου.

(Ἰω. 17, 1 – 13).

*«τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα
ποιήσω»* (Ἰω. 17, 4).

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία ἀπό τό βράδυ τῆς Ἀνάστασης καί γιά ὅλη τήν περίοδο τοῦ Πεντηκοσταρίου προβάλλει τή Θεότητα τοῦ Ἰησοῦ. Τήν Κυριακή τοῦ Θωμᾶ ἀκούσαμε τόν ζωηρό μαθητή νά ὁμολογεῖ: «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου». Τήν ἐπόμενη Κυριακή οἱ Μυροφόρες μετέχουν στήν ἐμπειρία τῆς Ἀνάστασης, γιά νά καταλάβουν πώς Αὐτός πού θάφτηκε δέν ἦταν μόνον τέλειος ἄνθρωπος ἀλλά καί τέλειος Θεός, ἀφοῦ ἐκεῖνες βρῆκαν ἄδειο τόν τάφο τοῦ Θεοῦ! Στόν παράλυτο τῆς Βηθεσδά παρουσιάζεται ὁ

Χριστός ως Θεός νομοθέτης. Στή Σαμαρείτιδα παρουσιάζεται ως Θεός Μεσσίας. Στή Μεσοπενηκοστή αποκαλύπτεται ως ἡ ἐνυπόστατη Σοφία τοῦ Θεοῦ. Στόν τυφλό τῶν Ἱεροσολύμων ἐνεργεῖ ως Θεός Δημιουργός. Στήν Ἀνάληψη λαμπρύνεται ως τό Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, μεταθέτει τήν ἀνθρωπότητα στόν θρόνο τῆς Θεότητος καί προτυπώνει τήν ἔνδοξη δεύτερη παρουσία Του. Σήμερα τιμοῦμε τούς σεπτούς πατέρες τῆς Πρώτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ ὅποιοι μέ τή σειρά τους ὁμολόγησαν τήν τέλεια Θεία Φύση τοῦ Ἰησοῦ καί ὑπερασπίστηκαν τή Θεότητα τοῦ Χριστοῦ ἔναντι τοῦ αἵρετικοῦ Ἄρειου, πού Τόν ὑποβίβαζε σέ δημιούργημα.

Στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας ἀκούσαμε τόν Κύριο νά λέγει: «τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω». Μιλáει στόν Πατέρα Του. Τό βράδυ πρίν ἀπό τό μαρτύριο τοῦ Σταυροῦ ὁμολογεῖ πώς ὀλοκλήρωσε τό

ἔργο πού τοῦ ἔδωσε ὁ Ἄναρχος Πατέρας νά κάνει. Ποιό ἔργο ἀνέθεσε ὁ Πατέρας στόν Υἱό καί Τοῦ ἔδωσε τό κέλευσμα νά κατέβει στή γῆ; Ποιό εἶναι τό ἔργο πού ἀνέλαβε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καί ἔγινε Υἱός τοῦ ἀνθρώπου;

Τό ἔργο τοῦ Θεάνθρωπου Λυτρωτῆ εἶναι τριπλό καί τό ὀλοκλήρωσε ὁ Ἰησοῦς μέ ἀπόλυτη ἐπιτυχία. Πρῶτον, φανέρωσε στήν πλανεμένη ἀνθρωπότητα ὀλόκληρη τήν Ἁγία Τριάδα. Κατέριψε τό ψεῦδος τῆς εἰδωλολατρίας καί ἀποκάλυψε στήν κτίση τόν Κτίστη. Φανέρωσε στους ἀνθρώπους τό ὄνομα τοῦ Πατέρα, τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ξεκαθάρισε πώς δέν ὑπάρχει ἄλλος Θεός ἐκτός ἀπό τόν Τριαδικό Θεό. Κάθε πίστη σέ ὀτιδήποτε ἄλλο καί σέ ὀποιονδήποτε ἄλλο εἶναι πλάνη καί οἰκτρὸς ἐγκλωβισμός. Κάθε ἄλλη πίστη εἶναι θρησκεία, δηλαδή ἀνθρώπινο κατασκεῦασμα καί ὄχι ἀποκάλυψη Θεοῦ. Κάθε ἄλλη πίστη εἶναι μάταιη

περιπλάνηση και όχι λυτρωτική σχέση. Οί άνθρωποι ανά τους αιώνες περιπλανήθηκαν στους άσκοπους διαδρόμους των φιλοσοφιῶν και των ιδεολογιῶν, προκειμένου νά καλύψουν τό έσωτερικό τους κενό. Ἐπιθύμησαν τόν Θεό, αλλά Τόν έφαξαν μέσα από τήν άμαρτία, γι' αυτό δέν Τόν βρῆκαν ποτέ. Στή θέση Του έφτιαξαν ποικιλόμορφα είδωλα και τά προσκύνησαν. Τό ίδιο κάνουν και σήμερα. Προσκυνοῦν τά κατασκευασμένα είδωλα τῆς έποχῆς, διότι διψοῦν γιά Θεό, διψοῦν γιά τό τέλειο και τό απόλυτο, αλλά τό ψάχνουν στή ματαιότητα, στό φέμα και στήν πτώση. Ἔτσι διψοῦν περισσότερο. Ὑποφέρουν από ύπαρξιακή άφυδάτωση, διότι δέν πίνουν από τό γάργαρα νερό τῆς θεϊκῆς παρουσίας.

Τό δεύτερο σκέλος τοῦ έργου πού τελείωσε ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὅτι ανέπλασε τόν άνθρωπο. Βρῆκε τήν ανθρώπινη φύση σκωληκόβρωτη από

τήν ἁμαρτία καί τήν ἀποκατέστησε. Βρῆκε τούς ἀνθρώπους κατασπαραγμένους ἀπό τόν ἀρχέκακο ὄφι καί τούς θεράπευσε. Ντύθηκε μέ τή σάρκα μας καί τήν πύρωσε μέ τή Θεότητά Του. Τήν ἐξάγνισε. Τήν ἐλευθέρωσε ἀπό τήν τυραννία τῶν παθῶν καί τήν παρέδωσε στόν Θρόνο τῆς Τριάδας ἄσπιλη καί πεντακάθαρη, ὅπως τήν ἤθελε ὁ Δημιουργός, ὅταν τήν ἐπλαθε. Ἐγινε ὁ νέος Ἀδάμ. Κατέστησε τόν ἑαυτό Του παγκόσμιο πρότυπο ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Χριστός δέν ἔκανε τόν ἄνθρωπο ἀπλῶς καλύτερο, τόν ἔκανε καινούργιο. Καθώς φόρεσε τήν ἀνθρώπινη φύση, ξαναέπλασε τόν ἄνθρωπο. Μετά τήν Ἐνανθρώπηση δέν καθορίζεται ἡ πορεία τῶν ἀνθρώπων ἀπό κάποιο λάθος ἢ ἀτύχημα ἀλλά ἀπό τήν ἐλεύθερη ἐπιλογή τοῦ καθενός. Μετά τόν Χριστό ὁ καθένας εἶναι ὑπεύθυνος γιά τά λάθη του ἀλλά καί γιά τή σωτηρία του. Καμία κακιά τύχη, καμία κοινωνική συνθήκη, κανένα κληρονομικό λάθος, καμία ἀπροσεξία τῶν

γονιῶν, καμία καταπίεση τῶν μαζῶν, καμία ἐπιβουλή τοῦ διαβόλου, κανείς καί τίποτε δέν μπορεί νά ἀποφασίσει γιά τήν πορεία ἑνός ἀνθρώπου παρά μόνον ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος. Αὐτή τήν ἐλευθερία τήν κερδίσαμε, ἐπειδή ὁ Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος. Ὁ Ἰησοῦς ἔδωσε στόν ἄνθρωπο τήν ἀξία πού εἶχε ὡς κορυφαῖο δημιούργημα. Ἀνέβασε ξανά τήν ἀνθρώπινη φύση στήν κορυφή τῆς δημιουργίας, ἀφοῦ ἀπό ἐκεῖ τήν εἶχε καθαιρέσει ἢ ἀνυπακοή, ἢ κακία καί ἢ ἀμετανοησία. Ὁ Χριστός προσέλαβε τήν ἀνθρώπινη φύση στό πρόσωπό Του καί ἔκανε τόν ἄνθρωπο κατά χάριν θεοῦ. Αὐτό τό ἔργο τῆς ἀνθρώπινης ἀνάπλασης εἶναι μεγαλύτερο καί πιό σύνθετο μυστήριο ἀπό τό ἔργο τῆς πρώτης δημιουργίας. Στή δημιουργία τό ἄκτιστο μέ τό κτιστό κράτησαν τό ὄριά τους. Στήν ἀναδημιουργία τοῦ ἀνθρώπου ὁ Χριστός ἔσπασε τά ὄρια μεταξύ κτιστοῦ καί ἀκτίστου κατά τρόπο ἀκατάληπτο ἀλλά ἀληθινό. Ἔτσι ἔδωσε τή δύναμή του σ’

ὅποιον ἐπιθυμεῖ, ἂν καί κτίσμα, νά μετέχει στίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ ὑπερτέλειου Θεοῦ.

Τρίτον, λέγει ὁ Χριστός στόν Πατέρα Του: «τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω», διότι μέ τή σταυρική Του θυσία θεμελίωσε τήν Ἐκκλησία. Ἦλθε στόν κόσμο ὄχι μόνο γιά νά ἀναπλάσει τόν ἄνθρωπο, ἀλλά καί γιά νά ἀποκαλύψει τή Βασιλεία Του. Τί εἶναι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ; Εἶναι ἡ ἀέναη σχέση ὅλων τῶν πιστῶν, πού ἀγαπιοῦνται μεταξύ τους, μέ τόν ἄπειρο Θεό. Εἰκόνα αὐτῆς τῆς Βασιλείας εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Μέσα στήν Ἐκκλησία καλλιεργεῖται ὁ σύνδεσμος τῆς ἀγάπης. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὅλοι εἴμαστε ἀδελφοί. Ἀγαπᾶμε ὁ ἕνας τόν ἄλλο χωρίς προϋποθέσεις καί χωρίς καιροσκοπισμούς. Μέσα ἀπό τόν ἀγνό καί καθαρό αὐτό σύνδεσμο τῆς ἀγάπης κοινωνοῦμε μέ τόν Θεό καί ἀπολαμβάνουμε τή σχέση μας μαζί Του. Μετέχουμε στά μυστήρια, κοινωνοῦμε τῆς θείας φύ-

σης, προγευόμαστε από τώρα τόν άρραβώνα τής μελλοντικής ζωής και Βασιλείας. Μέ τήν Ἐκκλησία τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ συνεχίζεται στό πέραςμα ὄλων τῶν ἐποχῶν. Ἡ Ἐκκλησία γίνεται τό ζωντανό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού ἔχει Ἐκεῖνον ὡς κεφαλή και ὄλους τούς πιστούς ὡς μέλη. Ἔτσι γινόμαστε τά ζωντανά μέλη ἑνός σώματος, πού πρόκειται νά λυτρωθεῖ και νά δοξασθεῖ στόν μέλλοντα αἰῶνα τής ὄγδοης ἡμέρας.

Πάντοτε ὁ Χριστός πολεμιέται ἀποινῶς και τό ἔργο Του ἀμφισβητεῖται ἔντονα. Ἐκεῖνος, ὄμως, πού εἶπε στόν Πατέρα Του: «τό ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω», πραγματοποίησε τήν ἀποστολή Του. Ἀποκάλυψε τόν Θεό στους ἀνθρώπους. Ἀνάπλασε τήν ἀνθρώπινη φύση. Θεμελίωσε τήν Ἄγία Ἐκκλησία. Ἐάν ἐμεῖς δεχτοῦμε αὐτό τό ἔργο, θά εἴμαστε οἱ τελικοί νικητές ἀπό τώρα και για πάντοτε. Ἀμήν.